

Ćwiczenia #2

W ramach tych ćwiczeń pojawią się trzy elementy:

1. Omówione szczegółowo na wykładzie wykorzystanie funkcji wirtualnych.
2. Obiekty, które zachowują się jak funkcje (tzw. obiekty funkcyjne):

```
const range& refRange = bcrange(3, 5);  
cout << refRange(3) << endl;
```

Ewidentnie zmienna refRange jest wykorzystywana jak funkcja z jednym argumentem (nasza decyzja).

3. Zastosowanie słowa kluczowego `using` w definicji klasy, do „przekierowania” konstruktorów w klasach pochodnych na konstruktor w klasie bazowej.

Klasa range i pochodne

Jak poprzednio będziemy potrzebować klasy reprezentującej przedział obustronnie otwarty i klas pochodnych reprezentujących przedziały domknięte.

Tym razem muszą być spełnione następujące warunki:

1. Obiekty przedziału będą chciał wykorzystać tak, jakby były funkcjami (obiekty funkcyjne).
2. Trzeba napisać **jeden** operator `<<` wyprowadzenia na strumień wyjściowy dla klasy bazowej i powinien on działać dla wszystkich typów przedziałów.
3. Wszystkie klasy powinny być zdefiniowane w oddzielnym pliku nagłówkowym `range.h`.

Taka skromna hierarchia klas, o ile przejdzie bez błędów testy (plik `zad_m3.cpp`) jest rozwiązaniem trzeciego zadania za 2 punkty.

Obiekty funkcyjne

Obiekty funkcyjne przydają się w wielu miejscach, ale szczególnie dobrze widać to przy korzystaniu z algorytmów z biblioteki standardowej. Załóżmy, że naszym zadaniem jest napisanie funkcji, która ma zliczać w kolekcji obiekty, których wartość jest większa niż wartość parametru przekazanego do tej funkcji:

```
int count_greater(const vector<int>& coll, int arg)
{
    return count_if(coll.begin(), coll.end()), ??? );
}
```

Byłoby miło skorzystać z algorytmu zliczania `count_if` gdyby nie problem warunku (predykatu) zliczania `???`. Można napisać tutaj stosowne wyrażenie lambda, ale nie zawsze jesteśmy w stanie to zrobić (np. piszemy w C++98). Rozwiązaniem jest odpowiednia klasa, której obiekt daje się użyć jako predykat jednoargumentowy.

Obiekty funkcyjne

W klasie musi być zdefiniowany operator (), czyli operator wywołania funkcji:

```
class greater_than
{
    int tr_val;
public:
    greater_than(int treshold) : tr_val(treshold) {}
    bool operator()(int val) { return val > tr_val; }
};
```

Najważniejszą zaletą takiego obiektu jest to, że może mieć *stan* – w tym przypadku wartość składowej `tr_val`. Obiekty tej klasy można użyć tak, jakby były funkcjami:

```
greater_than gt(7);
for (int i = 1; i < 15; i += 2)
    cout << gt(i);
```


0000111

Obiekty funkcyjne

Mając klasę `greater_than` mogę napisać:

```
int count_greater(const vector<int>& coll, int arg)
{
    greater_than gt(arg);
    return count_if(coll.begin(), coll.end(), gt);
}
// ....
vector<int> vtst{ 1, 3, 5, 7, 5, 3, 1, -1 };
cout << count_greater(vtst, 4) << endl;
```

3

W tym momencie widać już chyba miejsce zastosowania obiektu funkcyjnego w tym zadaniu. Zamiast dość paskudnie wyglądającej funkcji `count_in_range` chciałbym pisać:

```
count_if(coll.begin(), coll.end(), rng);
```

Obiekty funkcyjne – jak to zrobić?

Implementację takich możliwości w range i klasach potomnych można zrobić na wiele sposobów. Ważne, żeby uniknąć pierwszego odruchu (u mnie to jest: świetnie zamieniam `inrange` na `operator()` bo to w końcu tylko zmiana nazwy) i chwilę pomyśleć.

Po tej chwili namysłu wychodzi mi, że wystarczy w klasie bazowej zdefiniować `operator()`, który wywoła stosowną metodę. Co najlepsze, ten operator nie musi być funkcją wirtualną.

Zwróćcie uwagę, że to jest ciągle operator jednoargumentowy; to stan obiektu ma dwa elementy, czyli krańce przedziału.

Jeden operator <<

Warto spojrzeć na elementy wspólne moich implementacjach <<:

```
os << '(' << rng.get_low() << ", " << rng.get_high() << ')';  
os << '<' << rng.get_low() << ", " << rng.get_high() << '>';  
os << '<' << rng.get_low() << ", " << rng.get_high() << ')';  
os << '(' << rng.get_low() << ", " << rng.get_high() << '>';
```

Bardzo podobne!

Wziąwszy pod uwagę napisane już metody `left_paren` zwracająca znak lewego nawiasu przedziału i `right_paren` zwracająca znak prawego nawiasu przedziału? Mógłbym napisać << raz, a dobrze:

```
std::ostream& operator<<(std::ostream& os, const range& rng)  
{  
    return os << rng.left_paren() << rng.get_low() << ", "  
           << rng.get_high() << rng.right_paren();  
}
```

Warunkiem działania jest *polimorfizm* obu metod.

Inne użycie using

Spójrzmy na przykład Stroustrupa:

```
class Derived : public Base {
public:
    using Base::f;           // lift Base's f into Derived's scope
                             // -- works in C++98
    void f(char);           // provide a new f
    void f(int);            // prefer this f to Base::f(int)

    using Base::Base;        // lift Base constructors Derived's
                             // scope -- C++11 only
    Derived(char);           // provide a new constructor
    Derived(int);            // prefer this constructor to
                             // Base::Base(int)

    // ...
};
```


Zadanie małe nr 3

Zadanie małe nr 3 polega na zaimplementowaniu czterech klas reprezentujących przedziały zgodnie z uwagami w tym pliku.

Dla osób, które nie uporają się z zadaniem w trakcie ćwiczeń utworzę w Moodle zadanie, a poniżej warunki dostarczania rozwiązania.

Proszę wysyłać tylko ten jeden plik `range.h` (oczywiście po uruchomieniu wszystkich testów z `zad_m3.cpp`).

Na początku pliku trzeba umieścić w komentarzu imię, nazwisko i nr albumu autora.

Rozwiązanie należy złożyć w Moodle do:

12 marca 2023 23:59.